

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1862/2021
18.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дејана Спасојевић Иванчић, адвокат из ..., против тужене Основе школе „Јован Јовановић Змај“ из Сремске Каменице, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради спречавања злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3063/20 од 11.03.2021. године, у седници од 18.08.2021. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3063/20 од 11.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1. 12/2020 од 21.09.2020, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди да је код тужене претрпела злостављање на раду у периоду од фебруара 2012. године до 04.11.2015. године, да се забрани даље вршење злостављања од стране тужене и обавезе тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 500.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, тужиља је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 322.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3063/20 донетом након одржане главне расправе дана 11.03.2021. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба тужиље и преиначена првостепена пресуда, тако што је утврђено да је тужиља претрпела злостављање на раду у периоду од фебруара 2012. године до 04.11.2015. године од стране ... тужене, забрањено је даље злостављање тужиље и тужена је обавезана да јој по основу накнаде нематеријалне штете исплати 170.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због повреде права личности, и за претрпљени страх 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 21.09.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 428.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у преосталом одбијајућем делу.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилња је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Прама члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду, спор између запосленог и послодавца због злостављања на раду и у вези са радом јесте радни спор. Ставом 5. овог члана, прописано је да, ако овим Законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Према члану 441. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Из наведених законских одредаба произилази да у радном спору ради спречавања злостављања на раду ревизија није дозвољена, јер се не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа.

С обзиром да ревизија није дозвољена по врсти спора, не примењује се општа одредба из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**